

SZÁLLÓ LEVELEK.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár:
6 óra . . . . . 6 korona
3 óra . . . . . 3 korona
Egyes szám ára 40 fillér.

Felcélós szerkesztő:
P O L G Á R B E L A

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
NYIRÁD, Zalamegye.
Ide intézendő a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemény.

Karácsonykor.

A betlehemi istálló világot boldogító örök szép regéje, az Üdvözítő születése óta évente megújul.

Lelkünknek a salaktól megtisztult táblájára reá rajzolva látjuk a napkeleti bölcsek alázatos meghajlását a világ Megváltójának szerény szalma-nyoszolája előtt, s ez a magasztos kép emeli tekintetünket a világ alkotója felé.

Hitünk egyik alapigéje arra tanít bennünk: Isten úgy szerette a világot, hogy egyetlen fiát adta érte.

A szeretet hozta őt a világra, a szeretet vezérelte a bölcsek böleseit az örök igazság forrásához: a szeretet melegsége dédelgette a reszkető isteni gyermek gyenge testét, ezért mondjuk mi az ő születése emlékéit, karácsonyt, a szeretet ünnepének.

Szeretet! Minő gyönyörű fogalmat fejez ki ez a szó!

Lelkünk nemesebb érzelmének megnyilatkozása embertársaink iránt, mely arra ösztökél, hogy kiméletesek, elnézők legyünk egymás iránt, s kinek háborgó véralkata, agyában zsíborgó gondolatai forrodalmát megfékezni nem tudja, előáll ez a magasztos érzelm, amely türelemre, elnézésre és bizalomra ösztökél.

Tehát a türelem, az elnézés és a bizalom az alapja a szeretetnek. Ahol e három érzelm nincs meg, ott a szeretetről szólni képtelenség: mert az ember szíve e három alapkellék nélkül olyan, mint a legnemesebb kép elgondolása színezet nélkül.

A szeretet az ember szívének egyik moz-

gató ereje, ha ez abból hiányoznék, ugy dobo-
gása megakadna.

Nézd meg az öntudatára nem ébredt kisdedet, mint mosolyog, mint nyújtogatja ártatlan kezescskéit édes anyja felé?! És nézd meg azt a vadembert, aki istenként borul le előtted, ha előtte idegen ismeretlen ruházatban jelentél meg és fölényedet fölötte sejtí és érzi. Csak egy biztató szót intézz hozzája, szeretettel borul le lábaid előtt s örök hálára lesz kötelezve, ha kedve szerint bánol vele.

Nemde a szeretet szüli ezt?!

A szeretet nem keres szavakat, tettekben szokott megnyilvánulni.

A szeretet társadalmi életünk egén az a ragyogó nap, mely imbolygó utainkon világít, melegít és éltet, s egyuttal az az iránytű, mely létünk háborgó tengerének hullámai közül a kikötő felé vezet.

Karácsony szent ünnepe, a békesség glóriája, a türelem próbaköve, a bizalom alapja, a tisztelet fejlesztője, a nemesebb érzelmek bölcsője. Hitben, reményben összeegyesülünk, csalódásainkat, fájdalmainkat ezen ünnepen felejtjük: bánatunkat enyhülni érezzük, mert a szeretet melegsége belvilágunkra jótékony hatást gyakorol.

Kiben az önbizalom kihalt, új tápot nyer a szeretet által: kiben az élet viszontagságai gyűlöletet keltettek, megnyugvást és enyhületet vár a szeretettől.

Társadalmunk annyi felé elszólitja tevékenységünket, hogy a munkába álló ember édes megnyugvással tér azok körébe, akik szívéhez oly közel nőttek. — A szeretet ünnepe felejtve lesz minden szenvedés, minden csalódás, megbántott lelkünk előtt felnyi-

lik az a virányos táj, melyet bűbajos melegségével rajzol elénk az önbizalom, a hit, a békesség.

Jól esik karácsony napján önmagunkba szállva bizalommal nézni jövőnk sorsa elé, s ha szeretet nem élne szivünkben, úgy kétségbe kellene esnünk.

A szeretet melegsége árássa el sziveinket, szeretettel gondoljunk egymásra, mert ahol a szeretet képezi tetteink rugóját, onnan a gonoszság örökre száműzve van s feladatunkat minden akadály nélkül teljesíthetjük!

ÁBEL.

Karácsony éji álom.

Karácsony éjjelén egy didergő
[asszony
Zörgetett Fajankó grófi ajta-
[ján.

Szemében tűz égett, tagjai reszkettek.
Ereje alig volt s areza oly halavány.
„Eressz be, nyiss ajtót Zulu fejedelme,
Hadd nézzek még egyszer mámoros szemedbe!”

„Ki vagy te vén banya? — szolt a fejedelem,
Majdhogy kövé vállott, annyira megijedt —
Tán koldulni jöttél szent karácsony éjén.
Mutasd szaporán a segélygyűjtő-ívet!...
Vagy tán más dologba jelentél meg nálam?
Ilyen vén banyának ninesen vetett ágyam!”

„Tendolgodban járok, számadásra jöttem.
Nevemet ismerni, arra nines szükséged:
Nagy hírű Apádnak nemes hagyatékát
Prédáló rossz gyermek könyelműn fecsérled,
Úgye most se ismersz, híremet se hallád,
Én állok előtted, az égi Igazság!”

„Hazudsz vén boszorka, csaló koldus vagy te,
Takarodj előlem, másként kidobatlak!
Nem az égből jöttél, pokol lakója vagy,
Valóságos ördög az ily rongyos alak!
Pusztulj! mert különben menten fejbe ütlek
S hozzád röpül rögtön ez a boros üveg!”

Szerencsétlen ficzkó, nemzetség gyalázó,
Most is részeg vagy, mint mindig lenni szoktál.
Nagyon bele néztél a boros kanesóba
S a badaacsonyiból tul sokat beszoptál.
De kijózanítlak, merőn nézz szemembe,
Szóláshoz a garast, tudd meg, én tettem le!

Atyád üzenetét hozom tulvilágról,
Nem tud megpihenni dolgaidat hallván:
Ő azon dolgozott törhetlen erővel,
Mint segíthessen a vészbe jutott hazán:
Élte minden napját a munkában tölté
S bánatot varázsolt éltető örömmé!

Szive reménysége szeretve ölelt át
S mint kedves gyermeket félve neveltetett,
Haj de a nagy kincséből, ahogy tapasztalom,
Zulu országban csak közönséges — lump lett.
Bár fejedelme vagy, még sem tudod mit tész,
A családi nimbus így örökre elvész!

Atyád hivatalát Bicskás vármegyében
Másként vitte s érte hála a bér,
Szegény tisztviselőn segített ha tudott,
Sirján virul is a hervadhatlan babér;
Nem üldözött senkit, még boszut sem ismert,
Érdemei szerint becsülte az embert.

Te meg a törpe fi, ellenkezőt teszed,
Bortól elbutítva heved tetre ragad!
Kenyerét veszed el a család fejének,
Ne csodáld, nevedhez, hogy sok átok tapad,
Nem ilyennek akart téged a jó atya:
Korecsesá lett szívének szeretett magzata.

Ármányos emberek haragra tüzelnek
S ki néked nem vétett, folyton azt üldözöd
S ha az aknamunka czéledhoz segített,
Elhagyod a szegényt tenger gondja között;
Tekintélyed végső rongyát szél vitte el
Méltán zokog érted a hült szülő kebel.

S mert a megjavulás soha sincsen későn,
Atyád szavát halljad, ime! hozzád kiált:
Más iránt elnéző légy minden időben —
S magadban szigorun íteld el a hibát,
Szép tehetségedet ne temesd pohárba —
Terjessz igazságot s békét szép Zalába!

NEMO.

Nagy-kanizsai társadalmi élet.

Jelige:

»Harczoljunk jobban közügyeinkért!«

De mi az ördögöt is irjak én Nagy-Kanizsáról?

Társadalmi viszonyokat irni egy helyről, mikor nincsen ott társadalmi élet.

Egy nagy kereskedő városban, ahol a tulnyomó elem az aranyborju felé rohan és nem lelkesedik társadalmi intézményekért!

Ahol az embereket jobban érdekli a buza ára és a fekete kávé minősége, mint a társadalom javára szolgáló intézmények, mozgalmak és egyéb tényezők.

Itt ülök az asztalom mellett: rágom a toltam szárát és töprengök afölött, hogy mit irjak a pályakérdésre.

A közönyről, a nemtörődömségről irjak két hasábot. Ez fölösleges lenne, hisz ezt Zalamegyében mindnyájan ismerjük. Nagy-Kanizsa közönsége egy burokban született a szolgabírói székhelyek gyönyörű közönségével.

Hja! Zalavármegye!!

Különben hogyne volna társasélet, mikor három társaskörünk van.

Vagy talán azért nincs társasélet, mert a társaskörök száma három?

Mert ugy-e a társaskörök főczélja, hogy a társadalom kifogástalan elemeit testvéries közelségekbe hozza?

Csak hogy mi osztályozzuk a kifogástalanabb elemeket is.

Itt nálunk van kifogástalan elem, kifogástalanabb elem, és legkifogástalanabb elem.

Ezek közül az első a „polgárság”, mely a „Polgári Egylet” köré csoportosul.

A második a zsidóság, amely a „Casinó”-t rajongja körül.

A harmadik a magasabb körök, amely a „Társaskör”-ben gyülekezik.

Vannak azonban elem-alkatrészek, akik magukban hordják a kifogástalanságtól a legkifogástalanabbságig szükséges kellékeket, mert van nekik pénzük arra, hogy mind a három kör pénztárába befizessék a társadalmi adót, de nincs idejük, vagy inkább nem akarnak időt

venni arra, hogy jelenlétükkel a társadalmi életet előbbre vigyék.

A „Polgári Egylet” puritán emberei be-be néznek a helyiségbe és esendesen olvasgatnak, amely esendes olvasgatás az időközönként változó vendéglősök anyagi egzisztenciáját emészti föl.

És mintha ez így jó is volna. Minek is egy társaskörben a finom borokból és pezsgők-ből táplálkozni, mikor ott csak szellemi táplálékot vél feltalálni a napi fáradalmak után enyhülést kereső.

Persze az is baj, hogy egy kör pazar terjedelmű helyiségei árának kifizetését finom borok és pezsgők tömeges elárúsítására bázisrozzák.

A „Társaskör” arisztokratái esendesen kártyáztatnak és egyik másik csupa külszín kedvéért elolvassa a szabadelvű lapokat. Mert otthon ugyis az „Alkotmány”-t olvassák, amely cím alatt jelenik meg egy napilap Budapesten, amelynek nagy gyönyörűsége van Kanizsában és a társaskör egyik-másik jelesebb tagjaiban.

A „Casinó” tagjai jobbára zsidók. Ezért köznéven „zsidó-kaszinó”-nak nevezik. Ez is furesa egy kicsit. Miért kell a zsidóságnak magát elkülönítenie?

Erre ok csakugyan nincsen.

Mennyivel szebb lenne, ha Nagy-Kanizsán egy kör foglalná magában a társadalom kifogástalan elemeit, hisz ez lenne a társaskör fogalmának a legszebb és legigazabb megvalósítása. Mert ezek a társaskörök olykor egy kicsit rátartósak is ám!

A legutóbb is szó volt róla, hogy összehozták őket egy semleges területen: az Irodalmi és Művészeti kör Sylvesteri multságán.

Mindkét egyesület pártolta az eszmét csak a „Casinó” nem!

Ő elkülöníti magát.

Ime a válaszfal, amit ha a „Szálló Levelek”-nek segítenének lerombolni, szívesen vennénk, mert e megyében válaszfalakat tűrni nem akarunk.

És ezt talán szívesen veszi tudomásul ott fent a mi nagy halhatatlanunk: Deák Ferencz,

és ha nem volna oly messze az öreg stációja, hát bizonyára ő is előfizetne ránk, a jó ügyezetünk okából.

Különben komoly szó van róla, hogy a „Polgári Egylet” és „Társaskör” fuzionálni fog. Ezzel azután csakugyan nagy lépéssel menne előbbre a társadalmi életnek ügye.

A válaszfalak mutatkoznak még máshol is. Ott van a keresztény és zsidó nőegylet. Hát mire valók ezek a jelzők?

Nem lenne szebb egy nőegylet, ahol a sziv nemessége versenyezne a könnyek felszárításában, nem pedig a felekezeti jelleg?

Ezt a két egyesületet hozzák össze a kanizsai társadalom reformátorai, akkor azután ismét közelebb jutunk ahhoz a célhoz, ahol egykor az emberiségnek a józanész törvényei szerint állani kell.

Ugy általánosságban elég jól megvannak az emberek egymással.

A szép számú katonaság megfér a polgárság mellett. Igaz, hogy a tiszteteknek itt nálunk nincs is igen mire rátartósnak lenni, ami máshol a tiszteket hetvenkedésre és veszekedésre ambicionálja.

A közélet csendes.

Ha egy-egy érdekes asszonyszóktetés és egy szelid pofozkodás nem jön elő, nincs miről beszélni az embereknek.

A város két lapja sem csinál sok kravált. Az egyik hajlik ugyan egy kicsit a néppárt szép eszméi felé. Ezért azután a két lap előfizetői között is van némi különbség.

Az ujságíró urak néha-néha összekapnak. Bizonyára ez alkalmakból meritett tanúság behatása alatt akarták megtanítani a „Szálló Levelek”-et hangra.

Az egyik lap, a „Zala” ellen több az ellenszenv, mert néha napján elég szókimondó. És ez az ellenszenv mutatja, hogy teljesít missiót.

Az azonban, hogy a tények a maguk mezitelenységében tárassanak föl, a „Zalá”-tól is messze áll.

Mind a két lap alkalmazkodik a viszonyokhoz. Azt léghobbán láttuk a „Szálló Levelek” ellen Nagy-Kanizsán tartott gyűlésen, amidőn e lapot közönséges kocsis kifejezésekkel illették,

noha szelvében-hosszában rebesgetik, hogy a „Sz. L.”-nek igaza van.

N.-Kanizsa összejövetelei népesek szoktak lenni s egy-egy multság nagy jövedelmeket hoz.

Városunkban leginkább a zsidóság dominál, amely előnyös anyagi helyzeténél fogva hatalmas támasza a jótékony intézményeknek.

A társadalom központja gelsei Gutman Vilmos kir. tanácsos, akinek erszénye mindig nyitva van a szegények előtt. A társadalom előkelő világát gyakran látja házábanál.

Tekintélye oly nagy, hogy rendőri kihágásért elítélik azt, aki nevét a „gelsei” előnév nélkül írja le vagy ejti ki.

A hivatalnokvilág kisebb vendéglőkben érzi magát jól, ahol az élet elég zajos szokott lenni.

A kávéházak tömve vannak. N.-Kanizsa

egyik sajátja, hogy a hölgyek rendszeresen látogatják a kávéházakat.

Én rövid idő alatt, amíg itt vagyok Nagy-Kanizsán, ennyit tudtam megfigyelni a társadalmi életből, pedig lehet, hogy többet is írhattam volna.

A „Szálló Levelek” N.-Kanizsán nagy népszerűségnek örvendenek. Éppen ezért megfoghatatlan, hogy a sok tollforgató ember közül nem keresik föl e lapok hasábjait, pedig éppen ők érezhetnék legjobban, hogy van idő, mikor kiméretlen közlemények megjelenésére kellene, egy a helyi viszonyok nehézségével nem küzdő sajtó organum, mint amilyen a „Sz. L.” is.

Arra kérem tehát a nagy-kanizsaiakat, keressék fel tudósításaikkal e lapunkat. Magának a városnak tennének ezzel jó szolgálatot.

Idegen.

A zului kolomposok.

*A főispán az ó—kosok
E pityókos fededlme,
Üritgetve vig poharat
Fejét azon tőri egyre:
Rózsaszínben mikép lássa
A megyei sötét eget? . . .
S e telt „lő hordó” t csapra
Ütik a „Szálló Levelek.”*

*Az alispán, e testesült
Pokroc s első tisztviselő,
Érzi, magas széke ing mint
A piazar toronytető.
Tótágast áll üres esze,
De telvék a papzsák zsebek . . .
S öltönyén parasztot szabnak
S hagynak a „Szálló Levelek.”*

*A főjegyző, Jánus feje
Nem békét, de harcot jelez;
Egyetértést bontó keze*

*Roppant ármányhálót fedez,
A haldokló oroszlanra
Szamár rugást váltig ereszt . . .
S ez uj Midás nagy füleit
Huzzák a „Szálló Levelek.”*

*A tanfelügyelő szeme
Néz az ördög bibliára;
Busa feje az utcákat
Száz váltóval végig járja.
Az adósság tengerében
Bukott Neptun gyanánt lebeg . . .
E vizisten faszigonyát
Fogják a „Szálló Levelek.”*

*A görögdi méltóságos
Görbe oszlop már kidőle;
Szent Mikulás e mumusa
Rom, senki sem felhet tőle.
Ily düledék baglyot tenyészt,*

Vércsét s árva bőregercet . . .
S e leomlott hártavárat
Nézik a „Szálló Levelek.“

Az árvaszék páva, lajhár
S üres fejü mord elnöke
Basáskodik mint Hamzsabég
S előtte nincs földnek röge.
Jupiternek sasmadara,
Oh magának ugy hizele . . .
„Jupiterrel együtt bukik!“
Zugják a „Szálló Levelek.“

Süsdmeg hirhedt szuszogója
Rozsdás kardu volt — örmester
Sobri József körjegyzővel
Utánzandó minta ember.
Ha majmolnák kartársai
E förtelmes két szemetet;
A vármegye hatyu dalát
Nyögnék a „Szálló Levelek.“

Sülj meg derék Belzebubja
Mint a sánta ördög morog,
Carbol vízre áhitozik,

Nyirádival ha kezet fog
Pedig dögleletes légben
Jó Lukonse bálám számár,
Kire sok stiklije miatt
A „Szálló Levél“ rudja jár!

Patkányszeg polgármestere
Nyugdíj s egyéb dus fizetés
Dáriusi kincsén ülve
Sopánkodol: „Biz ez kevés!“
S a „Balatonvidék“ miatt
A szerkesztő szerzetesek
Jeremiásoznak . . . Viszhang
Nekik a „Szálló Levelek.“

Zulu minden zegén zugán
Augiász rongy istállója;
Kitisztítani elég e
A vármegye tiz folyója?
Polgár Béla éltét ha ki
Nem oltják orgyilkos kezek:
Kitisztítják azt Herkules
Gyanánt a „Szálló Levelek.“

Silatus macskája.

Zului Borisszák imái.

(Elöl hebegi a főispán.)

I

Üdvöz légy, dicső bor
Molasszttal vagy teljes;
Bachus van te veled,
Azért vagy oly kedves.
Te vagy oldott, bor, a
Folyadékok között;
S áldott gyümölcsöd, a
Mámer, minden fölött.

Szeplőtlenül szűz bor,
Mámornak szent anyja!
Imádd Bachust értünk,
Hogy ránk üdvét adja.
Imádkozzal értünk,
Részcegekért, mostan
S halalunk óráján
Vidam palaczkokban

II

Hiszek egy Bachusban
Borivók atyjában
S a menyei nektár
Ős alkotójában.

Hiszek a szent borbán,
Bachus egy fiában,
A ki fogantaték
Hegyek oldalában.

Születék borágtól,
Sajtóban kinzaték
Csaplár alatt, meghalt
S el is temetteték

Szállt alá pinczébe
S harmad napra onnan

*Hordé halottiból
Feltámadt kancsóban.*

*Föltment a nagy polczra,
Ott ül a csap mellett
S eljövend, hogy meg is
Teljenek a kelyhek.*

*Itél a józanok
És borosok felett ;
Azok pokolba s a
Mennybe jutnak ezek.*

*Hiszek szentlélekben
A bor erejében
S anya szent egyházban,
A dicsó csapszékben.*

*Hiszem a kocsmai
Szentek egységét
S a pohártól bűnünk
Bocsánat nyerését.*

*Bor mellett hiszem a
Kedv feltámadását
S az örök életnek
Üdvös mennyországát.*

III.

*Oh, szent Bachus, a zulu
Borok dicső istensége !
Szent János bő áldásait
Hintsd mindnyájunk vig kelyhére.
De a pokol összes átkát
Sujtsa le Polgár Bélára
S Istentől elrugaszzkodott
Szennyes, dóre, fércz lapjára !*

*Oh, Szent Bachus, tedd fejünkre
A borágból font koszorút ;
Hogy borcsőből ne fogyjunk ki
S együk sose lásson borut.
Ámde Polgár Béla feje
Tövis füzért hordjon váltig
S kin keresztet vigyen vállá
Roskadva a gógotáig.*

*Oh, szent Bachus, legyünk mi mind
Hosszu éltü bölcs Nesztorok,
Illés gyanánt szálljunk mennybe
S igyék nektárt ott e torok.
Ámde Polgár Bélát érvék
Utol gyors orgyilkos kezek
S Orpheussá váljék, kinek
Utja örök tüzhöz vezet.*

Juliska László.

Perlak és társadalmi viszonyai.

Jelige :

»Igazat csak a történelem adhat.«

Az alsó Muraközben fekvő Perlak csinos, jókora község. Rendes házai vannak. Valóságos kukoricza tenger között fekszik, mert a Muraközben más növény a gyakori ködöktől alig díszlik.

Az egész járás tisztán horvát ajku. Jóraváló jámbor, vallásos nép lakja. Magyarosodni nehezen akar, noha határozottan magyarérezelmű. A derék tanitóságé az érdem, hogy hazánk iránti szeretet folyton növekszik e népben. Amit a tiszteletreméltó tanitóság épít, azt a Horvátországból beimportált magyarfaló papság durva kezeivel lerombolja. Erről és a magyarság érdekéről különben majd más alkalomkor fogok értekezni.

A feltett kérdésre áttérek.

Perlak társadalmát hivatalok körül csoportosuló tisztviselők, a tanitóság és a kereskedők alkotják. A járásbíró, a szolgabíró, az állami iskola, az ügyvédek stb. 70—80 intelligens uri embert adnak ki, akik társadalmi tekintetekben egymásra vannak utalva.

A vezérszerepet Kovács Rezső, a járás főszolgabírája viszi, akit egyenes, kifogástalan jellemeért általánosan szeretnek. Rokonszenves uri modora tiszteletet parancsol. Ő a társaskör elnöke. Minden lehetőet elkövet, hogy a perlaki társasélet virágozzék. Nem rajta mulik, hogy ez teljes mértékben nem következik be.

Horváth Csongor királyi járásbíró a tár

sadalom másik oszlopa. Rendkívüli jó, áldott természetű ember, noha vannak pillanatai, a midőn intézkedéseit és nyilatkozatait bizonyos szórakozottság jellemzi. Jóakarattal van mindenki iránt és előzékeny. Szóval olyan férfi, akinek egyéniségéhez csak az elismerés juthat.

Grész Alajos ügyvédnek jelentékeny szerepe van a társadalmi élet terén. Buzgókodik minden jó és nemes javára. Véghetlen kedves családjával együtt sok dörüt hoz a társadalmi életbe.

Dr. Böhm Sydnei járásorvos egy finom modoru, nagy műveltségű sparmeister. A vendéglőből hozatja az ételt az egész családnak, csak hogy valakit meg ne kelljen neki hívni ebédre. A gavalléria oly messze esik tőle, mint Makótól Jeruzsálem.

Dr. Szabó Zsigmond körorvos agilis tevékeny emberke. Mozgató erő minden téren. A mulatságok, összejövetelek rendezése eleme. Egy ilyen ember oly kis helyen sokat ér.

Dr. Tamás János ügyvéd elég jó fiu. Csak ne volna benne az arroganciának bizonyos neme. Hébe-korba megreszkíroz egy-egy jó vacsorát. Ezeknek pedig Perlakon meg van a maguk értéke.

Dr. Kemény Fülöp ügyvéd. Neki is olyan jó irodája van, mint minden perlaki ügyvédnek. Talán az övé egyik-másikénál jobb is. Dolgozik 3—5 segéddel. A feleit fiskális jobban nem nyuzza, mint ő. Két forintért másnap beperel mindenkit s ebből csinál 30 frt költséget. Dolgait az utálatig viszi. Uri tempó nincs benne annyi, mint egy golyvás parasztban. Zsugori a szó legszorosabb értelmében. Egész esztendőn keresztül eszi mindenki vacsoráját, de ő nem rendezne egyet soha ez életbe. Alig ad ki néhány garast. Férfinak nem férfi, mert ebből több van egy muraközi középtermetű eselédleányban, mint benne. Általában nem szeretik. A társadalommal szemben nem rosszakaratu ember.

Lange Kelemen járási állatorvos. Kitünő, keresett szakember. Gyermekei nem lévén, bőven vendégeskedik. Tellik is miből. A muraközi lótenyésztés bőven hoz a konyhára. Csendes, igénytelen kinézésű emberke. Hanem ha

ugy nagy ritkán megkóstolja a hegylevét, hát akkor akkora kravált csinál a társaságban, mint száz bombaesés egy ezredben. Általánoságban kedvelt ember.

Tóth Sándort, az állami iskola igazgatóját előbb kellett volna emlitenem. Egy kitünő tanerő, a magyarság apostola, példás viseletű, jellemű férfi. Egész életét az iskolának és a kertészetnek szenteli.

A tanítói kar esendes visszavonultságban él. Hivatását hiven teljesíti s folytonos szorgalommal építi a magyar kultúra szent templomát.

A járásbiróság tisztviselőkara, ki veszi részét a társadalmi életből.

Bölcös Sándor szolgabíró természeténél fogva nem sok vizet zavar. Jámbor, nyugodt ember, akit mások nem igen érdekelnek. Ha egymásközt három deczit megiszik, tőle akadálytalanul forog tovább a föld saját tengelye körül.

Sipos Károly gyógyszerész jóra való derék ember. Jövedelmező patikájából csak valami nyilvánosabb mulatságba mozdul ki.

Varga János plebános meghasonlott a világgal. Nem tudja senkinek megbocsátani, hogy Wlassics Gyula mellett hogy tudott kétszer is korteskedni. A néppárti korteskedők éle kizárólag feléje irányult. A szenvedett vereségek tudata fájó seb önzetlen (?) elvein. Ámbár az idő, e nagy mester sokat felejtet nála is, vele szemben is. Még megtörténhetik, hogy egy liberális zsidót fog ajánlani követnek a szószekekről.

Murk István derék hazafias magyar pap. Csak nem régiben részesült dícséretben a magyar részéről azért a páratlan missióért, amit hazánk ügyében Muraközben kifejt. Jól esik egy ilyen papot üdvözölni, itt nálunk, ahol szokva vagyunk a horvát csordákból ide küldött nyilt ellenségű lelkipásztorokhoz. Józan felfogásu pap. Az ilyen lelkes előtt mindenkor tisztelettel hajlik meg e lap szerkesztősége. A megyében példát vehetnének róla.

*

A perlaki társadalmi élet a régiebb időkben kifogástalan volt.

Dr. Tersanczky Gyula ügyvéd személye 4—5 évvel alaposan felforgatta az akkori békés viszonyokat. Tersanczky egy ideig jó volt mindenkivel. Egyszerre azonban kitört a gyűlölködés közte és az egész társadalom között. Tersanczky valami Strausz nevű büntetett előéletű segédével valóságos átok lett a társadalom nyakán. Inzultáltak mindenkit. Rá lestek, nem-e megy valaki a koresmái zárórán túl haza, mert ha igen, akkor feljelentették a koresmárost, tudva, hogy ugyis a vendég issza meg a levét. A legtöbb köztisztviselőt feljelentették. Hogy a koresmában dőzsölt, hogy nem pártatlan, hogy tudja a jó ég még miért. Horváth Csongort a megőrülésig háborgatták. Minden héten feljelentették felettes hatóságának. Persze Horvát járásbíró egyszerű nyilatkozatával el lett ütve az ügy. A Tersanczky-iroda működése alatt valóságos ostromállapot uralkodott. Hol őket dobták ki a koresmából, hol ők akartak másokat kidobni. Ebből azután szándékos emberölés büntetének kísérlete miatt hosszú vizsgálatot provokáltak Tersanczkyék. Végre elérte őket a uemezis. Bezárult mögöttük a börtön ajtaja s ezzel elvultak a vézes felők Perlak társadalmának feje felől. De csak egy időre.

Csakhamar megjött a Csesznák—Svastics-féle országszerte ismert kinos ügy.

Mielőtt ennek foglalatába bocsátkoznék, megjegyzem, hogy Csesznák, mint gazdag ember s keresett ügyvéd vezéregyéniség volt Perlakon. A komaságok révén bizonyos lelki rokonságban is állott egyes családokkal. Természetében azonban van valami, ami a teljes rokonszenvet és népszerűséget sohasem biztosíthatta neki.

Mikor a Csesznák által Svastics ellen a belügyminiszterhez beadott feljelentés szövege nyilvánosságra jutott, nagyot ámultak Perlakon. E feljelentésben mint tán mindenki tudja, Csesznák előtárta Svastics dolgait, rámutatott ttemédek adóságaira és becsületbevágó dolgokkal is vádolta s kérte a kormányt, hogy adassa be a főispán lemondását.

Svasticsnak kétségtelenül kedves modora, szónoki képessége és más egyéni érdemei,

Perlakon is rokonszenvet szereztek számára. Mondhatni, hogy általánosan szerették.

Csesznák ellen éppen úgy, mint az egész megyében felzudultak és legbizalmasabb emberei is elfordultak tőle. Rossz néven vették, hogy az egész dolgot alattomban csinálta, s arról még meghittjeinek sem szólt. Csesznák fellépését úgy tekintették inkább, mint a véghetlen boszuálló természetű emberét. Azt hitték, hogy nem tisztán közérdek, hanem inkább Svastics által a szolgabírói állásától való függesztési esete lebeg szemei előtt s nem tudja elfeledni azt, hogy Svastics mennyegzői napjára kért szabadságot megtagadta tőle.

És tényleg ez a látszat jogos is lehetett, ismeretében Csesznák véghetlen gyűlöletének, rossznéven vették tőle, hogy feljelentésével miért várt oly soká. Hisz Svastics állítólagos becsületbevágó dolgait, a közérdek tekintetében korábban kellett volna napfényre hozni s ha ezek valóságában biztos volt, miért engedte meg, hogy Svasticsot a perlaki társaskör tiszteletbeli tagjává válaszsza s vele együtt miért ült oly soká egy társaskörben.

Csesznák ellen oly nagy volt az ellenszenv, hogy kénytelen volt a társaskörből kilépni.

Mert Perlakon is, mint az egész világon szokás, elragadtatták az emberek magukat a szenvedélyüktől s elvesztették elfogulatlan bíráló képességüket.

Tudhatta volna Perlak közönsége, hogy Csesznák feljelentése törvényes formákban történt. Várta volna meg az eredményt, hagyta volna elvonulni a pillanatnyi felhevülést s nyugodtabb időben ítelt volna Csesznák fölött. De hisz ez sehol sem szokása a nagy tömegnek.

Tudjuk, hogy Svastics fia az atyján ejtett sérelmekért provokáltatta Csesznákot. A fiú és három katonatiszt barátja lenn járt Perlakon. A provokálásra Csesznák nem igen hajlott, míg végre is Horváth Csongor lakásán becsületbíróság ült össze, amely aként határozott, hogy Csesznáknak meg kell verekednie. Igaz ugyan, hogy Csesznák a becsületbírósnak határozata előtt tudtul adta, hogy intézkedését nem fogadja el, hogy a saját felfo-

gása után indul, de mégis lovagiatlan, gyáva emberre tekintettek, aki nem mer megverekedni, noha tulajdonképpen az ő intézkedése volt a becsületbírótság összeülésének az oka.

A katonatisztek a kihívás megtagadása után föl akartak rohanni Csesznák lakásába, hogy őt családja körében vagdalják agyon.

E szándékukban azonban a közigazgatási hatóság által felállított esendőrök megakadályozták őket. Erre azután megfogadják a kutyapeczért, akit felhuzott hurkokkal sétáltattak Csesznák lakása előtt, nem tudván őt másképp megszégyeníteni.

És emek jót nevetett Perlak közönsége. Ez helyesléssel találkozott Csesznák egykori jóbarátainál, komáinál és tisztelőinél.

De ezzel még nem volt vége a Csesznák elleni hajszának.

A megye közgyűlése inkább Csesznák ellen tüntetve, mint Svasticsnak tisztelegve, bizalmat szavazott Svasticsnak.

Ennek megtörténte után került Perlakra egy fiatal hivatalnok, aki talán érdemeket akart szerezni, hogy a társaskör indítvány-könyvébe bizalmat kért szavazni a főispánnak. Mindenestre ez is jellemző dolog volt. Egy a viszonyokkal teljesen ismeretlen ember indítványára futni össze, vagy ha jobban tetszik, az indítványra semmi hivatottsággal nem bíró emberre várni, hogy az mozdítson intézkedésre egy nagyobb társadalmat.

A közgyűlés tehát, Tamás János ügyvéd felszólalása daczára is, egyhangulag bizalmat szavazott és ezt küldöttség útján határozta tudatni a főispánnal.

Tamást sem vették persze komolyan mert, ő társ volt Csesznák irodájában és érdekelt-séget véltek felforogni pártállásában.

Ettől az időtől fogva Tamásra sem néztek jó szemmel.

Az előzmények után nem esuda tehát, ha Csesznák és Tamás meghasonlott az egész Perlakkal.

Csesznákhoz csupán az apróbb emberek közelítettek inkább az érdekeik által hajtatra. Csesznákra szálltak a megjegyzések. Hogy

nem lovagias ember s elmondták mindennek, csak becsületes embernek nem.

Ellene az ellenszenvet szította a Sipos-család is aki rokonságban van Svasticsesal.

Mikor Csesznákot Svastics főhadnagy összevagdalta, azt mondták, úgy kell neki s hogy önvédelemből meglőtte Svasticsot, még ezt is rossz néven vették tőle.

Csesznákot a mulatságokra nem hívták meg.

Egy ízben Böhm járásorvos az ovoda elnöke, összetépte a rendezőség által Csesznák czimére írt, az ovodai mulatságra szóló meghívót.

A perlakiak mulattak tovább, Csak Csesznák és Tamás állott tőlük távol.

Hosszu esend következett. Mult az idő. A felhevülés lelohadt s az emberek kezdtek a józan eszükkel gondolkozni.

Egy ideig gondolkoztak. Hát iszen jó ember volt az a Svastits: okos uri embernek ismertük. A szívünkhöz tudott szólani. Szegény ember volt, de igen nagy ur volt hozzá. Hát nem is való volt főispánnak. Meg egy kicsit mégis csak furesa, hogy azok alól a csunya dolgok alól nem akarja magát Svastics tisztázni.

A tanuskodás esendben folyt le. Mult az idő

Egyszer csak jöttek haza a bizottsági tagok a megyegyűlésből. Suttogtak valamit. Alapítványról, ötezer forintról. Hm-hmöztek. Csóválták a fejüket s belenéztek a levegőbe szótlanul.

Egyszer csak kezdtek Csesznáknak igazat adni. Valamelyik szép reggelen Perlak arra a hírre ébredt, hogy Csesznákék és Horváth Csongorék tegnap este együtt vacsoráltak, kibékültek. Tehát még se lehet az a Csesznák olyan megvetni való ember!

Kovács Rezső azonban így gondolkodott:

Furesa emberek ezek. A lovagias ügy miatt megvetették egymást s most anélkül, hogy a lovagias formában elintéznék az ügyüket, kávézenikék módjára összeülnek.

Csesznákék és Horvát Csongorék tehát kibékültek. Kovácsék és Horváték között megvan a régi jó viszony. Csesznákék és Kovácsék között nincs jó barátság. Kovács Rezső érzelme teljesebb megoldásra vár ugylátszik.

Ugy általában Perlakon most jó viszonyok vannak. Egyes családok azonban csak egyes családokkal szeretnek összeverődni.

A társasköri élet nem szokott valami élénk lenni. A fárasztó hivatalos levegő után inkább sétálnak az emberek és sietnek a családi körbe.

A kaszinóba néha felvetődik egy kártyatársaság s olykor el billiárdoznak. De csak olykor.

A vendéglő élet már virágzóbb, két jönevű helyiség szolgáltatja a jókedvet.

Ez pedig esakhamar megjön. Mert mint minden kisebb helyen, úgy Perlakon is többnyire literrel kezdik meg a szórakozást. És ez rövidebb idő alatt hat.

Persze míg voltak híresebb legények addig híresebbek voltak a lumpolások is.

Perlak mulatságai kedélyesek és népesek szoktak lenni. Ez pedig érthető dolog, a hol szép leányok és asszonyok vannak, akiknek elemük a vigság és a táncz.

Annyi azonban mégis bizonyos, hogy Perlakon is vissza kívánják nem sokára a „Régi jó idöket.”

KROBÓT.

Kükövári elmékedései és átkozódásai szent karácsony napján.

Khedves Szerkesztő Or!

Ezengyel báturkodom ünt ödvözölni o szent Korácsony napján s erre rá elmonduk ünnek edj eseményt mely nodjon hasonlityu magát o Kaiserslich und Königlich szobodolmozutt kiszul gált zupás ürmester or, o herrsün Szosszans sümegi főbiru or üvé eseménygyhez. O Reb Kaiserschmarn, o csobrendekibe, oki lökepezkedésvel foglalkozta magát, edjszer oztotot kérdezett oz üvé Zale sheleségtül, hodj elvesz e hát oz üvék Jolisko lángyot o Mojse Bimzestein ispángy or, oki már évekt uta oz üvék házukho járkáljo magát o lángy végett, mert ho semmi sem nem okorjo lenni o házossákból okkor mojdun hoz edj másikt vülegényvt o Joliskánuk. Erre rá sheleli o Kaiserschmarnné, hodj ü nem todjo milesz, de ongyit sejt, hodj o Jolisko edj nogyon böszke leánygy s okár milejen szípen bheszéli is neki o vülegénygy jetült, ü oda sem nem igen hollgotjo. E helyett o moston náluk látugatuba levü rakan leánygy; o fhess Raza, sokkal jubban künyykeez o Bimzestein ort s nodjon

fidjelmes hazzá. Idj thelett oz idü Kaiserschmarnnéknál mék vodj edj évik, de o Jolisko sak nem okort shelelni; sem oz ikent kimandani o vülegénygyt jetült ornak. Edjszer ozotán o vülegénygy is már mekonto o sok várakuzást s fakto magát ott hogtyo o böszke dölyfös Joliskát és elment o szép rokon Raza otán o göcsej egerszegbe, okivel o Kaiserschmarnnéknál ismerkedte magát o csobrendeköbe.

Vodj edj hétig sopto o szélt o szép Razának Bimzestein or s edj hét otán beodto oz üvé khervényi o fhess Raza üvé szivhez s o Raza homorosan kimondutt oz igent s nem sokára rá mek is lett o lakodajlom. Mikar eztetet o lesojtó hirt o Kaiserschmarnnék megtodták, szörngyven szidták a Raza rokon leányt s váltig oztotot mondták: hodj ez nem illett tüle oz üvék leánygytul o vülegénygyt elsábitani. Nodjon bánto o Jolisko is oz üvé dolgát, hodj nem hallgatutt o Bimzestein tübbszöri kérésére, sokat bosolt s bizony hosszn, meknyolott orral járkált oz otczán o csosfos türténet otán.

Én oztotot hiszek és odj gondoluk, hodj o

herrfün nagyokat Szosszans sömegi fűszalgabirko tesoreság üvé eseméngye is nodjon hosonlitju mogát o Kaiserschmarn kisosszongy üvé sofos türtenethez. O herrfün Palgar redakter or is éveken keresztül kérte o Szosszans főbirko ornál o Jojszef Samagyi de vad kúrjedző ögy elintézését, de semmi sem tette benne sak hallgatta mogát o Szosszans Jolisko kisasszongy. Mikor ozután o Palgar redakter or már mogunt o sok khérés és odvorlás o herrfün Szosszans ornál, okkor fakto mogát és elmente odvoroni o Zolo-egerszögbe o herrfün Thassi oresághu, ü meg szívesen mente o redakter orho. okerok mondani szívesen belogorto o Samagyi börét mekdesztillálni s o herrfün Szosszans kicsoszott s mastan olejon döhhös, hodj olejon hosszo ort kapott, hodj nodj haragjában khépes volna edj Manlicher poskát lenyelni oz üvé bí torkán.

O herrfün Skoblits Jola nodjságos düriügdü földbirtokos oresagnak dícsérd the e „Szálló Levelek” s manjad, hodj oz üvé becses Bach karszakkbeli élet, ozval o bizemos homis „ifjósági folyóirat” történetuel edjütt, o „Szálló Levelek”-bül olvastad

O Téboldy Viktoria nodj konizsoi ödjetten ögyvéd or dísz szonoklatara manjad the, hodj o herrfün grat

Appongye országos képet viselő oreság bleszéde sak soviksz hozzá,

O Szosszans sömegi fűszalgabirko oreságtul kérdezé the mek, hodj o nemrégiben oz üvé szoba ajtaján tholalt „sargu” festékt honnet hazatta.

O herr grafen von Fankovich de Fajanko főispángy ornak ajald the Palgar Bélát o vármedjében leküzelebb megürüendü s algabirói allasro s mand, hodj thestu lülki ju borátod.

O tözes istennyolo ongyiszor látugassu mek edj éven o tied házodot, mint ohangy pohár bart o herrfün graf Fajanko főispángy or edj éven át mekiszik.

O milanói Venusz szépséggel bírjon o thied theleséged, ledje edj imponalo olok, oki ütet meklát, rojongjo mogat érte mint oz o bizemos köteles o kuczér, szeresd the is o balandulásig, élj holj érte s o thied fheleséged odj szeressen théged, mint o hodj o Páter Kálman tanfelügyelgő or szereti oz iskolakt látogatni, de odj szeresse oz üvé odvarlóit, mint ohodj o Páter tanfelügyelgő or szereti a harminczket levelü bibliát és orvol o „csüendes” jatszoni.

O nyirádi börgyár készitsen khi teged olejon szman, minden szoppán nélkül, mint ohodj e timáruk o lobürt készitik khi.

Mendezeckt tiszto szívbül kíván s ent koracsony nojjan oz ifjo Küköväzi

A legsötétebb Afrikának legsötétebb Afrikája.

Irta: Falusi.

Jelige:

„Tüzben tisztul az arany.”

E dícsőbb multu vármegyét nem csak a politikai körök, hanem minden művelt ember a legsötétebb Afrikának szereti nevezni. S valóban, ha meggondoljuk, hogy ez a megye a politikai szemetek legdusabb raktára, el kell ismerniünk a jelző találó voltát.

E legsötétebb Afrikának a legsötétebb Afrikája:

Letenye. Innen kezdődik a politikai szemetek legszemetjebbének eléggé ismert piszkos, nagyobb szabásu pályá futása.

Ennek az embernek országszerte történt elítéltetése kellett ahhoz, hogy Letenye neve a

nagy világ fölébe jusson. Eddig ugyanis nem csak az országban, hanem még e megyében is sok ember volt, a ki Letenyének hírért sem hallotta, azt még éppen nem tudta, hogy az egy jobb sorsra érdemes járás, jobb sorsot érdemlő székhelye.

Szolgálatot vélek teljesíteni tehát, midőn a „Szálló Levelek”-ben foglalt pályázat alkalmából a megye közönségének fölfedezem Letenyét és bemutatom azt a maga valóságában.

Lehet, hogy megfigyeléseim nem a legheylesebbek. Ezért arra kérem e lap barátait, hogy Letenye felől nyujtsanak majdan több adatot e

lap barátjainak, hisz itt is oly sok. de annyi kivetni való dolog van, hogy azok pengetésével hangosabbá lehetne tenni e lapocskát, tisztábbá a letenyei viszonyokat. Ha ebben a járásban mindig csak hallgatni és tűrni tudunk. akkor marad minden a tespedésben. Már pedig »Tüzben tisztul az arany.

*
**

A letenyei járás a nagykanizsai és csáktornyai járások között fekszik. Letenye N.-Kanizsától 3 óra járás kocsin. Vasutja Mura Keresztúron és Mura Királyon van, a honnan egy óra alatt lehet jutni a »város«-ba. Letenye az egészben négy utcából áll. A fő utca széles, meglehetősen alacsony falusi házakkal. Itt-ott van néhány jobb külsejű épület. A »város« annyira előre haladt, hogy már öt emeletes háza van, a melyek közé természetesen az uraság granáriumja is be van számítva. A fő-utca két oldalán hatalmas árkok vonulnak, olyanok, ha azokba kedves olvasóm bele esel, hát körülbelül csak a jövő század elején kezmeresz föl, az örök sötétségből. A bérházak a lehető legkomisszabbak.

Talán Letenyéről származik az a régi viccz, hogy a lakós az új lakásban esernyőt kénytelen felhuzni, nehogy a hideg égi lé, nyugalmas fekhelyét pocsekká tegye.

Ha ezt nem is lehet minden lakásra mondani, annyi bizonyos, hogy a 130—150 ftos lakásokban a szerelmes fiatal házások rendkívül ideális életet élnek, mert az ágyról hanyat fekvé gyönyörködhetnek egy egy jókora nyíláson keresztül az égnek bemosolygó arany kárpitjában.

Letenye különben rohamosan halad. Eltekintve attól, hogy Lepsényi Miklóst választotta meg képviselőjének, van neki talán tiznél is több petroleum lámpája, amelyeknek fényében nagyban hozzá járul a lámpa ducz természetes világossága, a mely világosság is Letenyén bizony Isten, pompásan elkél.

A közlekedés Letenyére mint fentebb láttuk kitünő. Letenyében pedig pláne korszerű. Ha esős időben beterelenek igavonókat a »város«-ba, hát éppen egynéhányszor fekszik le az éjjeli ór, míg a város tulsó végére hajthatsz. Ez az elmaradottság különben kitünő párhuzamban áll a járás elmaradottságával.

Letenyében az idegen forgalom fokmérője rendszeren a zeruson áll.

Pedig van neki szálló helyisége bőven. Egy teljes szoba áll rendelkezésére az utasoknak, amelynek nevét az egészséges tüdejü »szállodás« harsány hangon így szokta kiáltani:

Nummmerrrrrrraa egygygy!!!

Ebbe a Nro 1 be sereglettek össze a szálló vendégek, akiknek a száma — hallatlan hogy, — eddig már a kettőt is meghaladta.

Egy izben pl. a főispán és Kovács Rudi látogatta meg Merkli Tónit. Kovács Rudi az estély alatt már számítva az estély utánra, külön szobát nyittatott. Ő kapta a Nra 1 et. A főispán pedig kapta az egyes számú szobát. Mikor az estélyről reggel haza mentek a háló pajtásban kölcsönösen csalódtak. Csak a fekhelyben nem. Mert a főispán fölébredésre rendes szokásához hiven a földön feküdt, Kovács Rudi pedig az izzó gondolatokat támasztó meleg párnák között, a melyek meglévéen töltve — szecsával.

Letenye járdája — komolyan mondva — kifogástalan. Szép széles, úgy hogy itt senkinek sem »szűk az utca.« Már t. i. csak a szó legszorosabb értelmében véve a dolgot.

A járás 40 egynéhány községből áll. Magyar és horvát ajku lakossággal. A magyar lakosság rendkívül felvilágosodott, józan, értelmes nép. Csak a »vezetőit« kellene relagatni. Mert a vezetői rendkívülien akasztófára valók. Igen! rendkívülien akasztófára valók.

Itt megjegyezzük mellesleg, hogy a kerület képviselője Lepsényi Miklós. A horvát ajku lakosság jámbor. Okos annyi van köztük, mint ott tul a Dráván. Vagyis annyi, amennyi a lovak között a zöld színü.

*
**

Ez után a bevezetés után térek még csak át a pályázat lényegére. Beszéljünk Letenye társadalmi életéről. Előbb azonban menjünk be a derék község gyógyszer-tárába egy kis hányás ellen való szerért.

Egy falusias város, vagy ha jobban tetszik egy városias falu társadalmában kik lehetnek és kiknek kell lenni a tényezőknék?

1. Az urodalomnak.

- 2) A főszolgabírónak, vagy a járásbírónak.
- 3) Az ügyvédi karnak.
- 4) A járásbírótság albirójának és a szolgabírónak.
- 5) A járásorvosnak.
- 6) A körorvosnak.
- 7) Az állatorvosnak.
- 8) A járásbírótság és szolgabírótság tisztviselő karának.

- 9) A kereskedőknek.
- 10) Az iparosoknak.
- 11) A fentiek összeségéből álló társaskörnek.
- 12) A legutolsó helyen, mert hát Zalamegyéről van szó: a papságnak.

Vegyük őket hát sorba, beszélve az igazság szem előtt tartásával. De várjunk a jövő számig, hadd rendezkedjenek be addig a fogadtatásra — itt a legsötétebb Afrikában!

Keszthely társadalmi viszonyaihoz.

Jelige:

„Ahol az állapotok tiszták, ott a jogtalan támadást egyszerűen kinevetik és nem dühöngenek érte.”

Láttatok már báltermet fényes közönséggel? képzeljétek el, hogy oda beszökik négy ronda patkány s körülfutja párszor a termet. Ugy-e rémülés, zavar és utálatot idéznek elő e visszataszító állatok. Fut előlük mindenki s csak jó későn jut valakinek eszébe a csatorna undok lakóit agyonverni.

Igy vagyunk mi a keszthelyi társadalomban.

Báltermünk fényes volt. Udvarias, előzékeny és békés emberekkel volt az tele. Egyszer csak ide rohan négy undok patkány s csinált oly felfordulást, hogy az egykori békés hangulatu tánczteremben eszeveszetten futnak előlük, vagy pedig megsimulnak a bálterem fala mellett és tétlenül nézik a társadalmi csatornából előjött ronda állatokat.

Igenis ronda állatok!

Szép egyetértésben éltünk, tiszteltük, becsültük egymást. A békés egyetértés szép templomában nyugodtan imádtuk a magunk Istenét.

Két tipikus hecsez káplán rendes fogalkozását a naplopással meguntá. És így gondolkodtak az ő szecskával telt koponyájukkal: Az már csak még sem járja, hogy a mi hiveink más vallás átkos népével egy fedél alatt szívják a te remtő levegőjét. Kiragadjuk őket hát a zsidók

és eretnekek karmai közül építünk nekik két várat, körül huzzuk ezt bástyákkal, válaszfalakkal s akkor az ördög hatalma sem fog majd rajtuk erőt venni.

Két felekezeti egyesület békójába verték a keszthelyi iparos osztály hátramaradtabb részét. Itt azután bő alkalom van a nyáját hatalmukba keríteni, hipnotizálni őket és a kellőleg dressirozott tömeget oda állítani egy oly bekövetkehető áramlat ellen, amilyen csak nemrégiben ütött fájó, de már régebben szükségelt sebet tulhajasodott érdekükön.

Egy virágzó iparos ifjusági kört szakítottak ketté, hogy az egyik részét megmentsek a nekik mindig aranyakat jövödelmezett sötét butaságnak.

Igen, mert a vallásos nevelés kell a népnek!

Hát tisztelendő kólicz mamák mért nem tanították meg önök azokat a 24 éves eszmadia legényeket eddig a vallásosságra?

Furcsa, hogy önök érett iparos segédeket és vén iparosokat akarnak vallásossá tenni. Higylék meg maguk a társadalom szennyessvindlerei, népbolondító farizeusok, hogy abban a keszthelyi iparosban egytől-egyik több a vallási erköles, mint önökben. Mert azok követik szívük

sugallatát, természetes eszüket és azt az érzést ápolják, melyet az Istenség létezésének -- tudata öntött lelkükbe.

Őnök azonban lépten nyomon megtagadják azt, amit a dogmák penészes tárházából kimarokolászva, követendőnek állítanak elő. Őnök képesek a reverenda védő tudatában s azalatt elkövetni a tisztességtelenségek halmazát. Őnök arczul verik Krisztus tanait, holott azokat még a kofák táborában, a foghagyma rakásról sem átalják mocsos szájukkal kiobégatni.

Őnök szerveztek egy katolikus legényegyletet, melyre szükség nem volt.

Egy egyletet, a mely az őnök által a szerkesztői üzenetben megvédett Lepsényi Miklós szerint mindenhol arra hivatott, hogy a gazliberalizmusnak védbástyája legyen.

Egy egyletet szerveztek amelynek társai országszerte Lepsényi Miklóst üdvözölték akkor, mikor megzavarta egy szent ember siri nyugalomát, beszennyezni akarta annak emlékét.

Az őnök impertinens svindlersége ez egy let alakításánál tünt ki legkirívóbban.

Tudták őnök jól, hogy gróf Festetics Tassziló a szabadelvü eszméket győzelemre segítette. Tudták őnök jól, hogy a főur pártfogásával rendszer uton nem fog találkozni az őnök liberalizmust gyilkoló működése. Hogy azonban őnök egy főuri család támogatásával mégis dicsekedhessenek hát hazudtak!!

Ha egy rabló, vagy ha egy zsvány kihallgatásakor hazudik, annak az megbocsátható. De ha egy pap, az Isten szolgája hazudik az nem bocsátható meg soha. Az megérdemli, hogy bünéért a társadalom hivatottjai rugdalják ki, ki a város határán kívül.

Mig őnök a keszthelyi iparosnak udvarolnak, bókolnak és lizelegnek, addig gróf Festetics előtt azt hazudták, hogy ezek az iparosok veszélyes szociálisták, a kik az anarchiához állanak immár közel. Tehát vallásosan kell őket vevelni! ezért kell katolikus egyleteket szervezni undorító elvekkkel, igaztalan ráfogásokkal vádolták e derék iparos osztályt, hogy annak hirnevét tönkre tegyék s hogy e réven magas pártfogókat gyűjtsenek. Ilyen fogással sikerült őnöknek gróf Festeticset megnyerni, akinek párt-

fogása annyira imponál viszont az iparosoknak, hogy szívesen dugták eddig józan fejüket és szabad nyakukat az őnök fekete jármába, amelyből többé nincs menekvés, amelyben bizton bekövetkezik az erkölcsi elbutulás.

Ilyen híres fráterok őnök, őnök vallásuk szedelgő, hamis próféták, álszentek, hazug felültők és minősíthetlen más egyebek.

Őnök elhítetik azzai szegény mesterlegénynyel, hogy csak akkor jut a mennyekbe, ha behagyja magát kötni a felekezetiesség dohos istállójába.

És hogy áll a dolog? Ugy, hogy a mig az a jóhiszemű mester, vagy legénye dühösen veri a mellét az őnök nyikorgó szekere mellett, addig a zsidó, a kálvinista, a luthránus sőt a józan katolikus is, elfordul attól a jámbor mesterembertől s annak adja majd a munkát akinek van esze és nem az őnök szekere mellett varják fél kézzel a cipőt és gyalulja lábával a deszkát, lévén kezében, azaz a reakciónak őnök által nekik nyújtott szennyes zászlója.

Mert én nem fogok adni oly mester embernek munkát, a ki előlem, mint más felekezeti ember elől válaszfalal elkülöníti magát. És ha majd Keszthelyen eként jön meg sok ember esze, onnét kivárom, hogy megjöjjön, akkor megfordítja ám az a mester ember a zászlót és oda veri az őnök hátához. Akkor azután elmehetnek a tulhajtott felekezetiesség mocsaras ingoványai közé elmélkedni a világ romlottsága és vallástalansága felett.

Egyelőre csak ennyit mondok el. Egy adagra elég lesz őnöknek.

És most még szükségesnek tartom kijelenteni, hogy a fent elmondottakkal és az elmondásokkal tiszta meggyőződésemből, az államhatalom, e nemzet, Keszthely társadalma, békéje és a keszthelyi iparosok javára vélek szolgálhatni.

Hogy pedig ezt elérhessem, képes vagyok magának a Lucifernek lapjában kifejteni nézetemet annál inkább a „Szálló Levek“-ben, mely a hason tartalmu sorok közlésével kezdett a sötét, elmarhult vármegyében missiót teljesíteni. Önzetlen elveim önzetlenül kifejtem, ha elmennek Pantiástól-Pilátusig Zala-Egerszegre és Budapestre.

Elvemben rendíthetlen vagyok. Az eszközökben még oly válogatós sem leszek mind eddig voltam.

Kimutatom, hogy önöknek a társadalmi térről le kell szorulniuk.

Itt lesz az új év, egy új alkalom, hogy visszavonuljanak, hogy „csendesesen misézzessenek, hogy önmegtágadó alázkodással buzgón imádkozzanak.“

Erre most szépen kérem önöket.

Ha nem hajlanak a szavamra küzdök tovább elvhüen és szilárdan.

Sem eltántorodni, sem megrettenni, sem kétségbe esni sem pedig lemondani nem fogok semmi féle körülmények között.

Ezt értsék meg jól!!

Szabadelvü

Szeresd tenmagadat.

*Lakattalan Vincze
S Törpeházy Antal
Kandur gyanánt játszik
Az égi malaszttal.
E két farizeus
A jézusi szent tant
Tettel csáfolja így:
»Szeresd tenmagadat!«*

*Lakattalan Vincze
S Törpeházy Antal
Róka gyaránt bánik
A diák ludakkal.
Szemtelen üzemek
Gabna földjén arat;
Mert a titkos jelszó:
»Szeresd tenmagadat!«*

*Lakattalan Vincze
S Törpeházy Antal
Farizeuskodik
A krisztusi tannal.
Péter hálóval fog
Zavarosban halat
S ezt susogja zselök:
»Szeresd tenmagadat!«*

*Lakattalan Vincze
S Törpeházy Antal
Tőled a keresztény
Szeretet elnyargal.
Mert meghazudtolja
Tetted a szavadat
S Antikrisztussal tartsz:
»Szeresd tenmagadat!«*

Vinczeffy Antal

A műcsarnokból. Az őszi képtárlaton ki volt állítva a »Balatonvidék« címkepe is az alkotó művész által olajban festve. Kézdi Kovács Lászlónak igen megtetszett a remek kép s ilyen bírálatot írt róla: »Hullámzó Balaton tetején. G. J.-tól. A Szt. Mihálydomb mellől kibuvó nap arca tüzből ég s rózsás fényt vet a víz tükreire. A csónakban ülő halász testtartásán a hajnalban bevett budai keserűvíz közelgő hatása érzik, — azért ne háborgassuk tovább. Több nádat kellett volna a végére festeni

Üdv Festetics Tassilo grófnak.

Megint a salugáteros Botka Ferencz!

Régen tudtuk, hogy a Zala-szent-grótiak remek főbirája egyalapjában véve durva, műveletlen fráter, aki csak a handabandázáshoz és nem a hivatalos teendők lelkiismeretes el látásához ért. Pokrócz gorombasága, hirhedt lueskos szája messze földön ismeretes; hogy a megye magáról rég megfélekedezett részeges főispánjával minő dorbézolásokat visznek a közrend gyalázatára véghez, arról is többször megemlékeztünk.

Most pedig bemutatjuk a salugáteros Botka Ferenczet mint gavallért.

Jól tudjuk, hogy Botka Ferencz nőtlen ember; tudjuk, hogy a vendéglőből étkezik: azt is elgondoljuk, hogy mint minden Botkának, neki sem igen szokott pénze lenni. (mert ha van is, igyekszik azon mielőbb tuladni anélkül, hogy tartozásait rendezné.) Uszik is az adósság tengerében, akár egy haresa a Zala folyóban! Egerszegen, másutt is halom szám vannak váltói, melyeket a megyei tisztviselők girálnak s nyakra-főre óvatolják a takarékpénztárak. Amellett boltosok, vendéglősök igen szeretnék tudni, mikor fizeti meg nekik tartozásukat a salugáteros főszolgabíró?

Teljes megbízható forrásból halljuk, hogy a zala-szent-gróti nagyvendéglősnek Wágner Gyulának már 5—6 év óta mintegy 1200 frtjával tartozik: ennyi időn át ott dőzsölt és evett-ivott anélkül, hogy a szegény üzletembernek csak egy garast is fizetett volna. Mikor aztán évek multán a vendéglős kérni mérészelte pénzét, akkor a legdurvább szitkokkal illette s a fizetést kereken megtagadta. Wágner Gyula kénytelen volt megperelni a gaval lér főbirót.

Ime gróf Jankovich főispánnak egy kebelbarátja és lumpoló pajtása, ime egy Zalamegyei minta főszolgabíró aki 1200 frt koresmai adósságot csinál! Hol van ily viszonyok között a birói függetlenség megőrizve? Kivárhathat ilyenek után részrehajlatlan, pártatlan bíráskodást egy fünek-fának tartozó főszolgabírótól, akinek mankóján és nagy nyelvén kívül egyebe sincs, ezt pedig elliczítani nem lehet, mert az ördög se adna érte egy garast se. Meleg figyelmébe ajánljuk a z.-szt.-gróthi viszonyokat a belügyminiszter urnak.

X. Y.

Olvasóinkhoz!

A „Szálló Levelek” a rendszeres üldöztetés daczára is II. évfolyamát fejezi be e számmal.

Tudja e vármegye minden felvilágosodott és gondolkozni tudó fia azt, miből áll ezen üldöztetés, de egyuttal azt is tudja, hogy ez a nyomás nekünk mit se árthatott. — hozzánk senki sem férhetett, s igazságot kutató utunkban semmi sem volt képes feltartóztatni bennünket.

Ha e viszontagságos 2 esztendő eseményeit tekintjük, nincs olyan aki be ne látná, hogy a közügyek intézésébe jelentékeny befolyást gyakoroltunk. Önzetlenül, anyagi haszonra való kilátás nélkül dolgoztunk, nem törődve a

megvádoltatással, mindig csak és mindenben az igazságot kerestük.

Ennek köszönhetjük, hogy a vármegye józan, higgadt és független közönsége táborunkba szegődött és messze időkre megvetette meg nem ingatható alapját vállalatunknak.

Magyarázatra nem szoruló czélunk és törekvésünk elérésében kifejtett hirlapírói működésünk oly fényes eredményeket mutat fel, hogy azokat még csak megemlíteni is teljesen felesleges. A bárgyu strucz politika daczára is önérzettel mondhatjuk el, hogy a „Szálló Levelek” egy kis hatalommá nőtte ki magát, annyira, hogy akinek ügyét a „Szálló Levelek”

magáévá tette, minden hatóság igyekezett azt kedvezőleg elintézni, mert belátták, hogy az igazság Polgár Béla részén áll!

Száz meg száz tanura tudnánk hivatkozni, hogy az általunk felkarolt ügyek mindig fényes eredményre vezettek, s aki valaha hozzánk fordult, az nemesak őszinte jótanácssal lett ellátva, de arról is meggyőződött, hogy szó vagy írásbeli közreműködésünkért soha egy krajezár jutalmat sem fogadtunk el.

A hozzánk fordultak részéről megnyilatkozott bizalom volt első sorban kitartó küzdelmünk védbástyája, tántoríthatlan igazságérzésünk pedig azon erős vár, melyen semmiféle hatalom erőt venni nem tud.

E vármegye közönségének lelkes támogatásától függ, hogy hozzáférhetetlen működésünket a közügyek javára a jövőben is érvényesítsük, anyagi hasznok után nem áhitozunk, csupán csak azt kérjük, hogy akkora támogatásban részesítsenek bennünket, ami lapunk fentartási költségeihez szükséges.

Midőn lelkes közönségünk hathatós támogatását a jövőre nézve is kikérni bátorodunk,

nem mulaszthatjuk el őszinte hálánk és köszönetünk kifejezését sem azon gárda iránt, amely jölgfogó írói tollával nem minket, hanem a közügyeket oly kitartó buzgalommal, akadályt nem ismerő ügyszeretettel támogatták.

Kérve kérjük jövőbeni közreműködésüket is, hogy azt a magasztos ezélt a vármegyének a salakoktól való megtisztítását — hova hamarább elérhessük!

Aki az igazságot szereti, aki nem fél a bünös emberek nyelvöltögetésétől, aki függetlenségét nem dobja oda martalékul a bünőségük szellöztetése miatt bennünket gyölölö hadnak: az jövőben sem hagy el bennünket, hanem a fényes győzelem sokáig nem késhető bekövetkezése öröméből részt fog kérni magának.

Nem alamizsnát kérünk, csak szerencsétlen vármegyénk helyzetének megjavításához való segélyt, mely ha olyan jelentékeny számban és erőben nyilvánul meg, mint eddig, úgy a siker ki nem maradhat.

Isten nevében ezennel átlépünk a III. évfolyamba.

A szerkesztőség.

T Á R C Z A.

Á legérdekesebb hir.

Irta: Egy utazó.

Jelige:

»Megy a gőzös, megy a gőzös Kanizsára.«

Zalavármegye „vezérlő férfiai“ belátván hogy a nagykanizsai mondva csinált hősi elítéltetés egyáltalán semmi eredménnyel sem jár, elhatározták tehát, hogy az átkos „Szálló Levelek“ üldözései elől kimenekülnek e megyéből. E végből a mult héten N-Kanizsán titkos éjjeli gyűlést tartottak, a melyen új hazájuk helyét állapították meg. A gyűlés folyamán felállott a mindig előre látó Bogyay Maté s azt a nézetét fejezte ki, hogy a „Szálló Levelek“ az új hazában alig hagynak békét a szép tarsaságnak. Indítványozta ennél fogva, hogy községről-községre vándoroljanak. Így legalább az

a „volt szolgabíró“ nem tudja őket figyelemmel kísérsni tehát nem részesülnek oly allandó és a külvilág előtt tekintélyüket rontó ütlegekben. Az elnök meg is kérdezte a jelen voltakat, hogy ki hova akar elköltözni. Legelőször is az alap értekezlet tagjai nyilatkoztak. Belenézvén előbb egy vastag könyvbe, amelyben Magyarország fekvései vannak felsorolva. Elő állott mindenek előtt:

Bogyay Maté és ekép válaszolt: Én következőtes ember vagyok. Elmegyek Biharmegyébe *Baromlak*-ra. Innen a komárommegyei *Baromlak*-ra. Innen

az Abony megyei *Baromlak*-ra s innen a Szaboles megyei *Baromlak*-ra. Elmegyek Nógrad megyébe és *Baromut*-ra. Ezután *Ökörmező*-re Liptóba is elmegyek *Bötesházara* tán ragad rám valami. Azután Tolna megyébe *Első legelő*-re. Innen a Veszprém megyében lévő *Faészt*-t nézem meg. Nem hagyhatom ki Sopron megyében *Nagy-Barom*-t se. Vegül elbuvok *Zimardi* n.

Jöttek utánna:

Gróf Batthiány Ernő és József. Ők ezeket diktálták be Mi *Akol*-ba szállunk Baranyamegyében. Innen elmegyünk meglátogatni *Lófalú*-t Sárosmegyébe. Ezután hurezolkodunk *Második-legelő*-re Szegezár-d mellé. Visszatérünk végül a somogy megyei *Nyári-akol*-ba

Sorra következett:

Barcza László az első összejövetel díszszónoka. E jeles polgár imígyen szöla: Én Somogyba megyek *Bugaszeg*-be és innen *Bugerházá*-ba Ekkor következik Szatmármegyében *Csaholcz* és még *Csaholy* Megnézem Sopronmegyében *Kis-Barom*t. Elérem a veszprémmegyei *Kanyarikató*-t. Megnézem Somogyban *Gombá* t is. Mikor látom, hogy a Sz. L.-nek nem tudok ártani, jön *Puk-kancz* Abauj-Tornamegyében. Innen megyek *Szajkó*-ra.

Ezután:

Malatinszky Ferencz jelentkezett. Kipirult arccal, lazás hévvel szuszogott valamit Az ő utazását csak a jövő számban hozhatjuk. Addig is türelem. Az ő rola szóló közlésünket hölgyek nem olvashatják.

A minden részében pikáns és érdekes utiterv halatára:

Nedeczky Jenő állott föl az ő hosszú labáival és zümmögve így:

Én a somogy megyei *Góla*-ra megyek. Innen a bereg megyei *Gazló*-ra és a szatmari *Gebé*-re Sorra jön majd *Labatlan*, ezután *Hosszúhát* A végállomás a veszprémmegyei *Szunyog* lesz.

A dűsgazdalsága révén rendkívül nagy tekintélynek örvendő:

Báró Putheány Géza a következőket terjesztette elő: Legjobbna látom először is Krassó-Szőrénymegyébe menni *Ezeres* közelébe. Ekkor a Gömör megyei *Foglalás*-sal ismerkedem meg Ilyent még ugy sem ismerék. (Kétlem?! Szedő.) Visszasompolygom Zalába *Forintosházá*-ra is. A Sárosmegyében lévő *Módos*-on is megtelepszem. Felutazom Pozsonmegyébe *Nixbrót*-ra. A veszprémmegyei *Pénzeskut* és *Pénzesmajor* sem maradhatnak el az utvonalamból. Szükséges lesz tehát hogy a sáros megyei *Tárczá*-t is megrézzem.

Utánna:

Ebenspanger Lipót is előtolta magát és eként hallatá az ő szép szavait:

Én a sopron megyei *Füles*-be utazom bele. Azutánék megyek magamat Eszlárra és megyek a somogyi *Laská*-ra. Innét megyek magamat *Mac:esá*-be Hunyad, megyébe. Mivel pediglen az értekezlet utánék ott va-

gyunk magunkat ahol a mádi zsidó, elutazokt magamat *Mád*-ra.

Csakhamar jelentkezett:

Unger Ullman Elek is aki bicziklin fogja megtenni utjait és pedig elmegy az arad megyei *Aczélháza*-ra. Innen felutazik *Vasvár*-ra Azután elmegy *Keszmárkra*, a Pozsonmegyében fekvő *Modor*-t is sorbaejtve. Itt majd tanul valamit.

Skubiics Gyula szomoruan hallatta e szavakat:

Már látom hogy nekem utóbbvégre is *Akasztó*-ra kell mennem -Békésmegyébe. Előbb azonban *Alsó-Láncz*-on leszek Lehet azonban, hogy megfordulok *Assod*-on, vagy *Illavá*-n, és a gömri *Emberteien*-en. Megnézem a hont megyei *Golyagaz*-t. A szatmármegyei *Pribékfalvát* nem fogom kikerülni.

A keszthelyi pókhálós agyu lovagok akik a katolikus egyház reverendáját bitangolják és térítik el a józan híveket az irántuk való tisztelettől így válaszolának. Mi először is Szaboleska megyünk *Asszonyrés*-re és innen Veszprémmegyébe *Asszonyfá*-ra Azután szükség lesz majd a Szolnok-Doboka megyében feltalálható *Bábá*-ra. Ezután a baranya megyei *Bakbús* jön Lakatos tisztelendő ur egyedül megy Udvarhely-megyébe: *Bikafalva* községbe. Következő lesz *Buja* (Nagy-Küküllő-m.) Latyakos ur a veszprémmegyei *Thász*-on is időz. Itt szívesen lajlik, mégis elmegy *Tarnóczá*-ra, hasonlólag a *Fuhaszföld* re, nemkülönben Somogyba *Kanasz tanyá*-ra Mivel ezek az urak szeretik a zsidót elmennek *Mózesfalva*-ba, Szatmármegyébe és *Szent Jakabra*. Lakatos Vincze ur a keszthelyi asszonyok dédelgetett kedvence a kolozsmegyei *Bikal*-ra is elnéz ami után *Keczel* jön Szilagymegyében. A papokhoz nem illő dolgokat elkövető keszthelyi lelki-atyákat azután akarataik ellenére elszállítják: *Ördög Henye*, *Ördög-Keresztur*, *Ördög-Poruba*, *Ördög-Falva* és *Ördög-Kut* községekbe. Itt lelküket agyonsanyargatják Lelkük megy a fehér megyei *Poklos*-ra, a biharmegyei *Poklostelek*-re és a vas megyei *Pokolfalu*-ba.

Tuboly Viktor a „Zala” híres cikkirója böles nézetei miatt és korgó gyomra hangjainak kísérete mellett ezeket mondta tollba: Első sorban a Gömör megyében fekvő *Kopfaló* ra utazom. Benézek a somogy megyei *Ebédvesztő*-be, meglátogatom *Étfalvát*. Gömör megyében sorra kell ejtenem *Kenyeretlen*-t is. Ha itt nem laknék jól elszállok Torontálba *Rét*-re. Ez nekem jó étkezde lesz A tarsaimtól tanulhatok tán több tudományt. A változatosság okaiért *Pecsenyed*-et is fölkeresem Nyitra-megyében A borsódmegyei *Szallónát* sem hagyom figyelmen kívül A végleges helyem Győr-megyében lesz: *Táp*. Végül kisubiczkolja magát *Pomáz*-on.

Gróf Jankovieh László is előtántorgott. Borizü hangon eként mokogott:

Engem először is *Aldomás-patak*-ra visznek Csik-megyébe. Innen elvánszorgom *Borszék*-re. Ezután Bor-

sod-megyében fogok megnyugodni *Ároktő*-n Itt *Ártánháza* fel veszem utamat. Nem hagyom ki Tolna megyében *Betekints*-et. Ezután jön Vas megye: *Borgáta*, *Borháza*, *Borhegy*, azután Szatmármegye: *Borhid*. A Szolnok-megyében lévő *Borkut*-at elkerülöm, mert hatha ott vizet is lehet inni Hanem inkább elmegyek *Borosfenő*, *Borosgödör*, *Boroshat*, *Borospatak*, *Borosteleg* és *Borosvölgy* nevű községekbe. Következik majd Ung-megyében *Csap*, Veszprémmegyében *Csapherek*. Torontálmegyében *Csarda* és Biharban *Csárdahat*. Ezeket a helyeket magamat kellőleg felvi lanyozva, Gömör-megyébe megyek *Disznódióba*, Marmaros-megyébe *Disznópatak*-na, Hont-megyébe *Disznós*-ra, és ha megszomjazom futok Nyitra-megyébe, *Disznófogadoba*. Itt kijelentem, hogy a pest-megyeyi *Csömör*-be még nem voltam és talán ez a bajom. Ha eleget ittam elmegyek változatosság okáért *Dögmező*-re, Szolnok-D. megyébe. Lemegyek édes szülőföldre, Somogyba: *Fajankó*-ba. Ugyis oda való vagyok. Hogy a hunyadmegyeyi *Felérvíz* be még almomba se vigyenek azt írásban hagyom meg. Hanem inkább Zalamegyében maradok *Pinczé*-ben. Innen vitetem magamat *Pinczema*-ba és Tolnába *Pinczehely*-re. Aradmegyét is meglátogatom *Pintlak* kedvéért. Itt részeg leszek és elmegyek aludni Kanizsa mellé *Sánc*-ba.

Oroszvár Gyula nagykanizsai ügyvéd, néppárti elnök is megjelent. Előadta, hogy őt a Szalló Levelek nem bántotta ugyan, de barátai évelődései folytán kénytelen ő is menekülni. És pedig először is *A'só-Szent-Kutra* megy. Innen *Apáca-Körmös*-re. Ezután sorra következnek: Barátfalu, Barátföld, Baráthely, Gyűd, Maria-Czell, Bisztríce. Nem maradhat ki a hajdumegyeyi Istenföldje és a Kis-Küküllő-megyeyi Prépostfalu. Itt buzgó vallásosságot szíva magába, mellé tverve elmegy Szent-Helena, Szent-Hubert, Szent-Ilona, Szent-Imre, Szent-István, Szent-Haromság, Szent-Iván, Szent-János, Szent-Katalin, Szent-Kereszt, Szent-Király, Szent-Leányfalva (Ez a legigazabb! *Szedő*) és Szent Margitára.

Koller István a nógrádmegyeyi *Baglyas*-ra indul. Elnéz ő kigyelme a megyénkben lévő *Nyavalyád*-ra is. Innen lemegy Hunyadmegyébe, *Nyavalyásfalva*-ra.

Plihál Ferenc: a görömba mészárosból lett közjegyző a vas-megyeyi *Bárdos*-ra s innen Veszprémmegyébe *Bársouyos*-ra indul. Itt természete a helyzetet nem soká bírva ki, Baranyamegyébe megy *Daróc*-ra. Itt azután hosszasan időz. Itt magát megunva a régi emlékek kedvéért *Ökörirtó*-ba megy Szatmármegyébe.

Dr. Hajós Sándor letenyei járás orvos nem marad *Bogaras*-ban, hanem elmegy Nógrádmegyébe *Bo'ondtő*-ra. Innen Tolnamegyébe *Pfefferbüchs*-re. Azután Komárom-megyébe *Szessélyes*-re.

Dr. Lukonich Gábor Jász-Nagy-Kun-Szolnokba lejt *Csámpá*-ra.

Dr. Böhm Sydney a kalandos természetű perlaki

tiszteletbeli főorvos *Csendak*-ba utazik. Innen az aradmegyeyi *Dajka*-ra. Azután jön a somogy-megyeyi: *Dada*.

Dr. Hanny Ódön keszthelyi híres járásorvos, aki t. i. nem issza meg a bort, elmegy *Márcsfalva*-ra, Sopron-megyébe. Azután *Mézes* be Bihar-megyébe. Végül megtelepszik a veszprémi *Tis-taviz* en.

Kovács Rezső perlaki főszolgabíró községe *Csáblény* lesz. Azután elmegy a torontálmegyeyi *Borcsa*-ra. Ezután jön a sáross-megyeyi *Böki*. Ekkor haza jön és letelepszik a megyénkbeli *Csa'fadomb*-on. Itt sem lesz nyugta. El vasutaz tehát *Tapolezára*.

A **Zala** széles ismeretkörrel bíró hírvort irkalója el megy Somogyba, *Cserebok*-ra. Innen a szaboles-megyeyi *Görény* re. Ezután Gömör-megyébe *Majom*-ba.

Csempesz Kálmán a letenyei *Ugron Gábor* fel-tétlenül *Csás-arrét*-re megy.

Hertelendy József: Én természetesen a kőküllői *Garat* ra megyek: nagyon szeretem a garatot. Ekkor *Hordó* jön (Besztercze-Naszód), Innen felutazom a pozsonymegyeyi *Kerécsárdá*-ba, Ez valószínűleg nem elégit ki. Lejtek tehát Somogyba: *Kettőscsárdá*-ba. Innen a Krassó-Szörénymegyében fekvő *Bor'ovánra*.

Varga Lajos nagykanizsai ügyvéd, a mi lelkes ellenségünk a pozsonymegyeyi *Göb'ócz*-re totyog. Innen elszalad hont-megyeyi *Háj*-ba, majd a sopron-megyeyi *Hasfalva*-ra. Végül jön Komárom-megyében *Szarvaskond*.

A **Délzala** című A-Lendvan megjelenő hetilap szerkesztősége Krassó-Szörény-megyébe utazik *Olló-sáp*-ra.

Dr. Ruzicska Kálmán *Páter Homok*-ba megy Zemplén-megyébe. Azután Trencsénbe utazik *Szorcsonovics*-re. Végül lejön Somogyba *Tótfalu*-ra.

Tersánczky Ódön *Párá* ra utazik Háromszék-megyébe. Elmegy tanulmányuttra Szabolcsba, *Szorgalmas*-ra.

Reischl Venczel keszthelyi sörgyáros Komárom-megyéb: megy *Hanzi* ra.

Fűzik Gyula Bihar-megyébe megy *Szuszág*-ra. A fess kabátjait *Ragrogó*-ra küldi Somogyba. Ellátogat Pozsonymegyébe *Szenet*-re is. Legutoljára Beregmegyében telepszik le *Szuszko* n.

Dr. Kuncz Adolf a csornai prépost, a keszthelyi híresek erélyes főnöke, *Türjé*-re s innen *Rimá*-ra megy Gömörbe.

Eperjessy Sándor a dúsgazdag slampet ügyvéd *Rohod* ára utazik a IV. osztályon Szabolcsba. Ezután gyalog indul *Rongyos* ba, Komárom-megyébe. Megnézi Vas-megyében *Szépúr*-t és megfog pihenni a szigetvári járásban lévő *Tetüvár*-on (Ez illetlenség ugyan, de ha van ilyen község, hát mi is kiirhatjuk. *Czikkiró*).

Itt persze nem lesz nyugta; el czihelődik tehát *Tetüt*-be, Nógrádmegyébe.

Lénard Ernő a kétszinű keszthelyi közjz e megyében marad *Rókaház*-án. Majd fut Marmarosba *Róka-mező*-re.

Dr. Tuboly Gyula az árverező fiskális Sómogyba megy *Rondavár*-ba. Ezután Csongrádra *Siróhegy*-re.

Dr. Burány Gergely a keszthelyi előrelátó főgimnáziumi igazgató, aki az ünnepélyek alatt a szép aszszonyoknak maga hordja a nehéz székeket a borsód-megyei *Szolgá*-ra, innen *Szolga-Győr*-be, majd *Szolga-Egyháza*-ra kocsikáz.

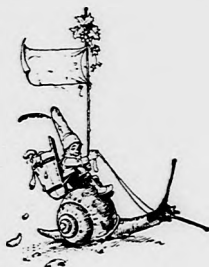
Letenye nagyközség (Nem város? Szedő.) *Lep-sény*-be vándorol ki. Az elüljáróság pedig *Ázsia* majd pedig *Afrika* felé veszi útját.

*

Midőn ezek után a fenttiszelt uraknak szerencsés

utat kívánunk csak azt jegyezzük meg, hogy a Szálló Levelek immár az ország legtöbb községébe beszállanak, mert jó reklámot sziveskedtek nekünk csinálni Nagy-Kanizsán a »közlellő« budapesti lapok révén. Tehát aligha lesz az új hazában nyugtuk

Azok pedig akik a fenti hírek a pályázatban megkivánt valódiságában kételkednének, azaz tudóstónknak nem hisznek, menjenek el a felsorolt községbe s várjanak el addig, míg az urak idehaza ügyeket rendezik s meg fogják látni, hogy egyenkint sompolyognak be a leírt helyekre, ebből a jobb sorsra érdemes megyéből.

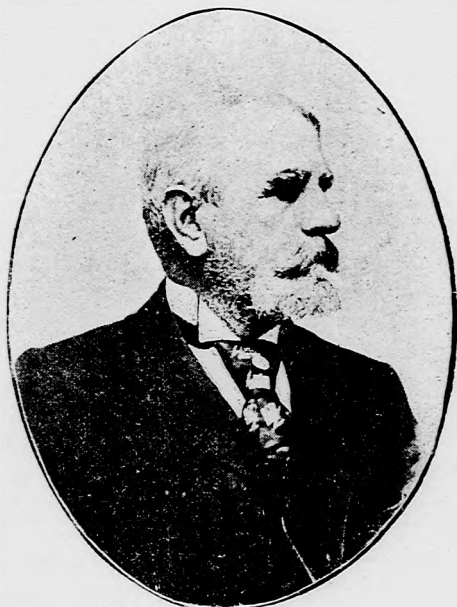
Tárgyalási jegyzőkönyv

a világbéke érdekében.

Jelenlevők: Bogyay Máté Keszthely város országgyűlési képviselője és sármelléki lakos ugyancsak szintén a sármelléki kisbíró.

Bogyay Máté elnök az ülést megnyitván üdvözlöi a megjelenteket, mire néma dörgő eljenzés következett.

Az elnök előadja hogy a német császár ajánlatára a kivel az elnök köztudomásúlag levelezésben áll a béke-liga fölkérte hogy adja be a véleményét a világbéke megteremtésére érdekében. Az elnök megjegyzi hogy a folyamatban lévő kukoricza-morzsolás fölött való ügyelés és e mellett az országházba való halljukolás és a honhaza sorsa fölött való töprengés és a jótékonysátnak mi módon való gyakorlása fő-

II. DEÁK FERENCZ.

lötti elmélkedés igénybe veszi ugyan az idejét de azért szívesen foglalkozott, a világbéke gondolatával mert meg van róla győződve hogy ez által Sármellék is, sokat nyert.

E kitünő szónoklat behatása alatt könnytől áztatott szemekkel felállott a sármelléki kisbíró s csak ennyit tudott válaszolni.

Ammá igaz!

Ezel a szó bezárattott és aláíratott.

Jegyzette:
Bogyay Máté.

Hitelesítjük:
Dely Béla Major Vendel
kérijő. nagy vendéglős.

*

Mint értesülünk a rendkívül szellemes tárgyalásnak folytatásai is lesznek, a melyre előre fehérvük az önök béke barátainak figyelmét.

Dely Béla és Majer Vendel urak felkér-

tek bennünket annak közlésére, hogy habár ők az érdekteszítő és messzekiháló gyűlésen nem is voltak jelen, mégis hitelesítették a jkvet, mert úgy Bogyay Máté, mint a kisbíró urak szellemi tehetségével teljesen tisztában vannak.

H I R E K.

Mélyen tisztelt olvasóink és munkatársainknak szívből kívánunk boldog ünnepeket!

Jól értesült lap és gyors is rendkívül a „Balatonvidék”. Néhány ezerévvél ez lótt történt, hogy Ádám fia: Káin és Ábel, a bagdadi országos vasarról hazamenet összeszólalkoztak az uton; tudjuk, hogy Káin néppárti elveket vallott s titkon gyűlölte szelid öcsését a liberális Ábelt. A disputának gyilkosság lett a vége. E szörnyű hirt már másnap a Bv. tudatta az alsó páhoki, bükk, karnacsi szentandrás, pausatúttósi, bozsföldi, nyavalyádi végedi és szepezdi gatyás néptörzsekkel, kik e hr. hallatára utzahosszat lengették a Bv. gyaszkeretes szamat s csoportonként ökölré szorított kezekkel álltak, mint hajdan a sümegi buesusok: Dejszen csak most jött volna erre Káin Huh! darabokra szedik! Bizony!

A keszthelyi borpancsolók Engelék szorongatása óta annyira drukkolnak, hogy ki sem lehet mondani. Pedig itt se sikkasztónak, se okmánytisztónak, se néppárti bujtogatónak, se borpancsolónak nincs mitől félnie mert partfogója minden fajta hunczutnak akad. A borpancsolók pl. egész bizalommal fordulhatnak Dezsényi Árpád urhoz, a Festetics uradalom jogi tanácsosához, ki nemrég egy z. szantói borhamisító ügyében azzal a baratságos kéréssel fordult Takách Imre főszolgabíróhoz hogy: *»Te Imre, nem lehetne ezt a dologt valahogyan elcsinyáni?»* És csodák csodája — közszájon forog már, hogy ezt a dógot nem lehessen „elcsinyáni”. Megjegyezzük még, hogy Dezsényi ur par élvel ez előtt Ó Felsége, a Király nevében ítéteket hirdetett, lévén ő aljarasbíró Keszthelyen. A fenti szavai melyeket nem lehessen „letagannyi”) mindenesetre

jellemző színben tüntetik fel a volt bíró ur igazságszerzetét és jogi ismereteit is.

Lapurkat az ujévtől kezdve hetilappá alakítjuk at az eddigi előfizetési arak mellett a Szalló Levelek minden *csütörtökön* jelenik meg. Bizalommal kérjük fel jóakaróinkat és munkatársainkat, hogy ezután kétszeres munkálkodást sziveskedjenek kifejtetni, mert a hetenkint való megjelenés több munkat igényel. Jól lehet, tetemesebben nagyobb kiadásunk lesz ezután a lapra, de ezzel is viszonzni óhajtuk azt a meleg felkarolást, amelyet két év óta lelkes közönségünk irányunkban tantoríthatlanul tanusított. Lapunk legközelebbi száma tehát január 5-én s a továbbiak minden csütörtökön jelennek meg.

Szusszancs ur a sümegiek derék főbirája a napokban Budapesten volt s mint értesülünk — be akart iratkozni az egyetemre, de nem vették fel, mert a strázsamesteri obsiton kívül egyéb okmányt nem tudott felmutatni, ez pedig nem elégséges a tudományegyetemre való beiratkozashoz.

A zalaegerszegi új városházán Botfy Lajos polgármester legközelebb fényes tanzvigalmat rendez melynek tiszta jövődelmét megrongált egészsége helyreállítására akarja fordítani. Hir s erint a bájos Krossetz Gyula már subiezkoltatja is az új lakkezíróket, melyeket Botfy ur a vám befolyásos embereinek kurrenczióba szokott adni.

Szeretett főispánunk a szent ünnepeket Juliska oldalon fogja tölteni, amikor is a kis Jézus ajándékát fogja legszűkebb körben bemutatni, Ez alkalomra Botka

Ferencz is beutazik Hervadt Mártával s mint halljuk, karácsonyestén lesz meg az eljegyzés. A szép frigyre aldasunkat!

*

A tapolczai kaszinó feloszlott; *Kéri* hecckaplán, mint új városi atya nagyban korteskedik, az iparos urak feleségei körül egy új társaskör alakítására, melynek célja lesz a szent életű kaplán unalmas óráit felvidítani. Ugy halljuk az iparos urak már alapos husangokkal lesbe álltak s Kéire reá szavaznak legközelebb.

*

A zalabéri jegyző, mint részvétellel értesülünk, hidegtelelésben szenved, mert a jövődelem egyre fogy; a forrasok pedig egy legközelebb bekövetkező fegyelmi vizsgálat miatt bedugultak már is.

*

A türjei kaszinó Sylvester estélyt rendez; *Kurez* bácsi felolvasást fog tartani *Réthy Gyuláról*, a volt népszerű elnök hallhatatlan érdemeiről. *Haydinum*dánom Sándor ugyanekkor szakszerűen értekezik a sertés-hizlalásról és a *dobosi* potya legeltetésekről.

*

Murk Istvánt, a derék magyar papot, akiről mai pályacikkünk beszél, időközben áthelyezték a zágrabi körök Perlakról Magyarországra! Alszol?

*

Magyarország hercegprimásának utóda, mint értesülünk, a letenyei esperes ur leend. Ere mutat az a körülmény, hogy a kaplanja nagyon protezsálja.

*

Párbeszéd:

Majer Ferkó: Mondja *tens ur*, mikor jönnek megint Kanizsára értekezni?

Hertelendy Ferencz: Miért kérdi?

Majer Ferkó: Hogy tudjuk mely időre kell eligendő kényszerubbonyt rendelni.

*

Jurák Zvonimirt a szentgyörgyi néppárti izgató plébánost, mint minden okos ember előre látta a tabla elítélte. A kanizsai törvényszék fölmentette. Csak ezt akartuk mondani.

*

Ziegler Kálmán csáktornyai közjegyző is jobban

tenné, hogy addig, míg értekezletre jár, inkább oda hatna, hogy Muraköz földjeiből a jámbor parasztság ne csináljon nadrágszíjjakat.

*

Ziegler Kálmán eszejárását különben fényesen igazolja az a tény, hogy nem szégyel kir. közjegyző létére Wlassics Gyula kerületében a néppárttal atyafiaskodó politikai firmák előcsahosa lenni a miért ott fenn alaposan lejárta már magát a nép pedig nem hederít rá mint egy választáson ki is tűnt. Persze az ilyen ember csak a bugak között akar népszerű lenni. Főuri nyafogas utáztatokra azonban nem fognak még a bugak sem sokat adni. Szívesen regisztráljuk azt, hogy a mily arányban mi nővünk, Ziegler tekintélye tiszteres arányban száll a O. fok alá.

*

A „Zalamegye és Városai“ című könyv érdemül hozza föl Zieglernek, hogy beutazta Amerikát. A civilizáltabb Aradmegyében aligha hoznának föl ily csekélységet érdemül.

*

Az emberek nagyon rémlátók. Legutóbb is a megye egyik városában a korcsma ajtóban találkoznak ketten. Az egyik kérdé a másikat: ki van benn? A Polgár! Rögtön jön oda egy harmadik is. Ez kérdi a másikat ki van oda benn? A Polgár Béla! Polgár Béla? Tyhu! az áldóját! Rögtön hire futott a városban, hogy Polgár Béla oda benn van. Persze hamarosan összeverődött egypár ember, hogy lássák azt a „rebelis“-t. Vártak egy negyed-órát, két negyed-órát. Mig végre kijött Polgár—Antal, a cipész-mester. A „másik“ embert persze kérdőre vonták, a ki szabadkozott, hogy csak Polgárt mondott. Együttal pedig felvilágosította az embereket, hogy lehet valaki Polgár anélkül is, hogy Béla legyen.

*

A szeretet mai ünnepén hányan szeretnének bennünket — megfojtani!!

*

Eperjessy Sándor ur a már husz évvel ezelőtt megfordított rékljét krisztkindlire visszafordította. Ha soká is ilyen luxust üz, muszáj neki tönkre mennie.

❁❁❁ Kinek mit hoz a Jézuska ? ❁❁❁

A főispánnak	10 hordó spirituszt.	Maladinszki Ferencznek	Fennálló egészséget.
Bogyay Máténak	1 kis hordó spirituszt.	Hertelendy Józsefnek	Egy uj géjét.
Eperjessynek	10 drb. rövid szivart.	Dr. Taboly Gyulának	Nagyoniskorlátolt számú árverési ügyeket.
Csák Árpádnak	1 bajuszkötőt.	Takách Imrének	50 öltözet ideális anzugot és tiz tarka gamásnit.
Bóry Vinczének	Lakatos V. arczképét.	A keszhelyi állami le-	
Lakatos Vinczének	Lepsényi Miklós	ányisk. két tanarjának	Több józan ész és Wla-
Magasházy Antalnak	Zimándy Ignác	sics Gy. képv. beszédeit.	
Szántó Lászlónak	Egy gazember	A keszhelyi premontrei	
Skublics Gyulának	Egy kötelet.	rendnek	Még nyugalmasabb napokat.
Gr. Festetics Taszilónak	Tanácsokat és nem szol-	A keszhelyi zsidónak	Nyilt antiszemita lapot.
	gákat.	Némely keszhelyi zsi-	
Keszthelynek	Több szabadelvűséget.	dónak	„Huszonöt”-öt
Csemesz Kálmánnak	Cser koszorut az egyed	Lénárd Ernőnek	1 kocsii kétszínű kendőt.
	utczai néppárttól (?)	Merkly Tóninak	Tudja Isten.
Dr. Hajós Sándornak	Ezer beteget de érzék-	Sólyomy Tivadarnak	Amit Merkly Tóninak.
	telen tagokkal.		
Plihal Ferencznek	Egy duczat pokróczot.		
Tuboly Viktornak	Egy vaggon kenyeret és		
	2 vaggon Liebig féle hus-		
	kivonatot.		

Krisztkindli.

F e l s z ó l í t á s .

Magasházy Antal urat a keszhelyi katolikus legényegylet elnökét felszólítjuk, hogy mához egy évig sziveskedjék odahatni, miszerint Pöltz Pál keszhelyi közséégi iskolai tanító, a katolikus legényegylet jegyzői tisztőségéről mondjon le.

Felszólításunk eredménytelensége esetén értekezni fogunk eme példabeszéd igazságáról: „Madarat tolláról, embert barátjáról lehet megismerni.”

Egy lenézett munkatárs.

*** Egy marék apróság. ***

A keszthelyi gymnasiumban.

Semmiházi Antal tanár:

Mond meg fiacskám, kit nevez a magyar történelem Isten ostorának?

Tanítvány:

A Szálló Leveleket.

*

A sármelléki iskolában.

Tanító:

Zalamegyének melyik a székvárosa?

Fiu:

Nyírad.

*

A zalaegerszegi iskolában.

Tanító:

Ki a mi tanfelügyelőnk?

Nebuló: (a meggyőződés hangján)

Pater Kálmán.

*

(Mondja most azután valaki, hogy Zalamegyében nem olvassák a Szálló Leveleket!)

*

Budapesten.

Nézze kérem, ott megy a keszthelyi követ: Bogyay Máté!

Nem a Bogyay az kerem, — az *csak* Szilágyi Dezső.

*

A Polgári-Egylet és Társaskör fuzionál.

Mint halljuk elnökül a Zala jeles tollu és modern felfogásu cikkirójat: Tuboly Viktort szándékoznak megnyerni. Előre is gratulalunk!

*

Talá'os kérdés.

Mi különbség van hat ökör és Bogyay Máté között?

Megfejtés: Semmi.

*

Mi különbség van Bogyay Máté és egy szamár között?

Megfejtés: A szamár részéről nagyon sok!

*

Skublics Gyulat

a napokban kérdezte egy közeli plébános:

— Mit tart méltóságod az egyházpolitikai törvényekről?

— Kérem én csak a fegyházpolitikai törvények után érdeklődöm — válaszolt Skublics.

*

A keszthelyi Társaskör

disztagjaul választja Kriványt. Együttal pályázatot hirdet egy tiszteletbeli tagságra, amelyre csak váltóhamisitók pályázhatnak. Skublics Gyula mellett legalább több tag is lesz, akik nem tudnak egymásnak semmit szemére vetni. Kivánsiak vagyunk mit szólnak ehhez a Társaskör katona-tiszt tagjai?

*

Gróf Jankovich László

mint halljuk legközelebb lemond s borászati kormánybiztos lesz. Itt majd tündökölhetnek az erényei.

*

A nagykanizsai törvényszék előtt.

A. Te barátom, ez a dr. Oroszdy olyan, mint egy szép asszony!

B. Hogy, hogy?

A. Sok rabja van.

*

A gourmand főispán

haza menve így szól:

— Ejnye Juliskám, de jó szag van, ma alighanem libapecsénye lesz. Mi?

— Nem méltóságos uram, csak a hajamat sütöttem ki.

*

Dr. Hajós Sándor

tagadhatlan orvosi tudománya mellett szeret széleskedni s nem sokat parádéz a beteggel.

Legutóbb is bement hozzá egy egyedutai beteg. Hamar végezve vele, oda kiáltja neki:

— Néppárti öcsém, vegyen be *koriandumot*.

Másnap találkozik a paraszttal s megkérdi tőle, hogy érzi magát.

— Rosszul tekintetes ur, pedig még a Lepsényi képviselő ur képét is megettem.

— Hát mi az ördögöt vett maga be?

— Néppárti *kalandáriumot!*

*

